

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 695

гр. Перник, 27.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20231700500431 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 87 от 04.02.2023 г., постановено по гр.д. № 4817/2020 г. Районен съд - П. е отхвърлен изцяло предявеният по отношение на С. Ф. С. ЕГН ***** Домашен адрес : гр.*** че ДЪЛЖИ на „БДЖ-Пътнически превози“ЕООД, ЕИК: 175405647, представлявано от Любен Нанов - Управител на „БДЖ-ПП“ЕООД и Иван Вълчев - Прокурист на „БДЖ - ПЕТ’ ЕООД, чрез инж.Мариан Розинев Борисов-Директор на ППП София пълномощник на Управителя и Прокуриста на „БДЖ-ПП“ЕООД сумата от 1734.00 лева главница, представлява сбор от: 474.00 лв. стойността на направените разходи заплатен курс за обучение за „билетен касиер“, съгласно подписания договор между страните, 140.00 лв.представляваща стойността на направените разходи от „БДЖ -Пътнически Превози“ ЕООД за изплатена на лицето месечна издръжка за м.април 2019г., 560.00лв. представляваща стойността на направените разходи от „БДЖ -Пътнически Превози“ ЕООД за изплатена на лицето месечна издръжка за м.май 2019г., 560.00 лв. представляваща стойността на направените разходи от „БДЖ -Пътнически Превози“ ЕООД за изплатена на лицето месечна издръжка за м.юни 2019г., 75.62 лв лихва за забава върху главницата за периода от 14.08.2019 г., от която дата е уведомена с писмо с изходящ номер 93-04-210/23.07.2019 г. ответника за дължимата от него сума до 20.01.2020г. датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК съдът се е произнесъл относно разноските по делото.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от „БДЖ - ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ” ЕООД ЕИК 175405647, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Иван Вазов“ №3,

представявано от управителя Христо Игнатов Иванов, чрез процесуалния представител - старши юрисконсулт Гриша Пейчев, с която се обжалва като неправилно и незаконосъобразно. С жалбата не се спори, че между дружеството и ответната страна С. Ф. С. е имало сключен договор от 22.04.2019 г. на основание чл. 235 от КТ за включване в курс за придобиване на професионална квалификация и правоспособност „Билетен касиер". Сочи се, че на 17.04.2019 г. преди сключването на договора и преди провеждане на обучението С. С. е попълнила декларация, че няма противопоказания на ТЕЛК да работи като „билетен касиер", но след приключване на обучението и положените изпити, когато трябвало да бъде назначена на длъжността „билетен касиер" и да работи в системата на БДЖ - ПП ЕООД за срок от 3 /три/ години същата е представила решение на НЕЛК от дата 09.11.2018 г., което съдържа противопоказания за изпълняване на длъжността „билетен касиер" - а именно нощен труд и работа на смени. При подаване на документите ответната страна е била вече инвалидизирана с решение на НЕЛК и е знаела този факт, но не го е съобщила. В продължение се твърди, че се касае за явна недобросъвестност от страна на С., която не е предоставила никакви доказателства в обратния смисъл. Въз основа на изложените съображения се иска отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което предявеният иск да бъде уважен, ведно със всички законови последици. Прави се искане за присъждане на сторените пред първа инстанция разноски, включително юрисконсулско възнаграждение за двете инстанции. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от С. Ф. С. чрез адв. Адвокатско дружество „Миланови“, с който се оспорва въззивната жалба като неоснователна. Твърди се, че решението на районния съд е правилно и следва да бъде потвърдено. Намира за неправилни твърденията на въззивника, че С. е имала доказателствена тежест да установи дали решението на НЕЛК е влязло в законна сила или не. На следващо място отбелязва, че по делото е останало недоказано дали действително С. може или не може да изпълнява длъжността „Билетен касиер“, като се допълва, че това обстоятелство е следвало да се докаже от ищеца и за същото няма събрани никакви доказателства. В продължение се сочи, че от събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че въззиваемата е действала недобросъвестно, тъй като в Карта за предварителен медицински преглед длъжностно лице е отразило, че същата няма инвалидност. На следващо място се отбелязва, че в сключения между страните договор не е предвидена хипотеза за ангажиране на отговорност на обучаемото лице, когато то не е назначено на работа поради общо заболяване. В заключение се твърди, че във въззивната жалба липсват възражения срещу решението, в частта, с която съдът е приел, че не може да бъде ангажирана отговорността на С. по нито едно от предвидените в договора основания, поради което намира, че въззивния съд не следва да изследва правилността на решението в тази му част и следва да отхвърли

предявеният иск само на това основание. Въз основа на изложеното се моли съда да постанови решение, с което да бъде потвърден първоинстанционният акт. Прави искане за присъждане на адвокатски хонорар в размер на 600 лева. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В законоустановения срок е постъпила и частна жалба от „БДЖ - ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД ЕИК 175405647, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Иван Вазов“ №3, представлявано от управителя Христо Игнатов Иванов, чрез процесуалния представител - старши юрисконсулт Гриша Пейчев, с която се обжалва Решение № 390 от 12.04.2023 г., постановено по гр.д. № 4817/2020 г. по описа на Районен съд гр. П., с което е допълнено и изменено Решение № 87 от 04.02.2023 г., постановено по гр. д. № 04817 по описа за 2020 г., в частта относно разноските.

С частната жалба се развиват оплаквания, относно размера на присъдените от районния съд суми за адвокатски хонорар, които възлизат на 1700 лева. Твърди се, че по делото няма приложени надлежни писмени доказателства от които да е видно, че С. С. е заплатила на адвоката си по-голяма сума за горницата над 810 лева присъдена в решението на съда. Допълва, че едва след постановяване на решението се правят неоснователни искания неподплатени с доказателства по делото за заплащане на сума общо от 1700 лева, която не фигурира и не е претендирана в хода на делото. Намира, че не става ясно и липсват доказателства на какво основание и как се формира сумата от 1700 лева. а именно присъдените суми от 810 лева плюс още 890 лева. Не става ясно и липсват доказателства на какво основание и защо сумата общо от 1700 лева е присъдена от районния съд в полза на адвокатско дружество АД „Миладинови“ с предишно наименование АД „В. и Лимберов“. По изложените съображения се моли за отмяна на Решение № 390 от 12.04.2023 г., постановено по гр.д. № 4817/2020 г. по описа на Районен съд гр. П., с което е допълнено и изменено Решение № 87 от 04.02.2023 г., постановено по гр. д. № 04817 по описа за 2020 г., в частта относно разноските.

В срок е постъпил отговор на частната жалба от С. Ф. С. чрез адв. Адвокатско дружество „Миланови“, с който същата се оспорва като неоснователна. Наведени са твърдения, че първата инстанция е присъдила претендираното възнаграждение за оказано безплатно процесуално представителство съобразно фактическата и правна сложност на делото. На следващо място се сочи, че процесуалния представител на ищеца не е направил своевременно възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, поради което намира направеното с частната жалба възражение за преклудирано. В продължение счита, че възражението на жалбоподателя, че разноските не са реално заплатени е неоснователно, като допълва, че това, че страната не е сторила разноските е и причината тези разноски да се присъдят на адвокатското дружество, а не на страната. С оглед на изложените съображения се иска частната жалба да бъде оставена без

уважение, а Решение № 390 от 12.04.2023 г. да бъде потвърдено.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбите са допустими (подадени са против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, в срока по чл. 259 ГПК, от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването) и са съобразени с изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

С жалбите и писмените отговори по тях не е поискано събиране на нови доказателства във въззивното производство за факти, които са от значение за спора и представляват нововъзникнали или новооткрити обстоятелства по смисъла на чл. 266, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно с определението по чл. 267 ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането. **УКАЗВА** на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат

характер на окончателен доклад на жалбите и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 20.09.2023 г. от 10.40 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____